

Skibe kun 1 eller 2 Kanoner, men betydelig sværere. Ikke desto mindre er Vægten aftagen, og man har under disse Omstændigheder faaet det Indtryk, at det havde været rimeligt, om Regjeringen havde foretaget en Reduktion, havde foreslaaet et mindre Antal Officerer og Underofficerer og navnlig Martsunderofficerer, end man nu har. Naar man sammenholder Bemandingsreglementet fra 1868 og de Bemandingsreglementer, der findes meddelte her i Lovforslaget, navnlig den Del af dem, der vedrører Bemandingen i Krigstid af Flaaden, vil man ogsaa komme til det Resultat, at der er al Grund til at foretage en Reduktion. Nu ser jeg meget vist, at man i de nye Bemandingsreglementer har søgt at bøde paa den Nedgang, der vilde være en Følge af Skibenes Udrangering, derved at man har besat med Kommandører og Underofficerer af høiere Klasser, Overbaadsmænd og Overkanonerer, Skibe, som før ikke have haft saadanne ombord. Paa denne Maade kan man gaae vist bevare de høiere Charger; naar de store Skibe gaa bort, flytter man dem ned paa de smaa. Men der forekommer os ikke at være tilstrækkelig Grund til at ordne dette saaledes, det er os ikke tilstrækkelig overtydende. Jeg skal saaledes blot bemærke, — jeg har noteret mig lidt, — at der paa det nye Bemandingsreglement er sat en Kommandør paa „Nolf Krake“ og en Kommandør paa „Lindormen“. Overken paa det ene eller paa det andet af disse Skibe fandtes der tidligere Kommandører, det var dengang Kapitainer, men dog er Kapitainernes Antal ikke blevet formindsket. Der er altsaa tilføjet en Kommandør paa „Nolf Krake“ og en paa „Lindormen“, og der er desuden sat Kommandører til at kommandere samtlige Pantferbatterier. I Bemandingsreglementet for 1868 fandtes der som sagt ingen Kommandør for „Nolf Krake“ og ingen for „Lindormen“, men en Kapitain paa begge Steder, og i Bemandingsreglementet, som nu foreligger, findes der paa „Lindormen“ og „Nolf Krake“ baade en Kommandør og en Kapitain. Der er altsaa ikke sparet paa Kapitainer ved at sætte Kommandører i Stedet. Dette er imidlertid netop den modsatte Veie af den, som Folkethinget vil gaa, idet man vil spare paa de høiere Officerer og søge at supplere de subalterne Officerer ved Reserveofficerer. Hvad Overbaadsmænd angaar, da findes der nu saadanne paa Skibe, hvor der ingen Reisning er. Det er nu ganske vist, at Overbaadsmændene kunne have Noget at gjøre udenfor Reisningen; men det er ogsaa ganske vist, at, naar Reisningen falder bort paa Skibene eller bliver ringere, er der Grund til at tage Overbaadsmændene bort. Men lige det Modsatte er sket; man har sat Overbaadsmænd paa Skibe, som have meget ringe Reisning, de ere komne ind paa disse Skibe efter det nye Bemandingsreglement, medens de ikke fandtes der efter et gamle, idet der Baadsmænd remplacevede

Overbaadsmænd. Hvad Underbaadsmændene angaar, da er Forøgelsen i Grunden meget betydelig. Regjeringen foreslog først, saa vidt jeg veed, ganske det samme Antal Underbaadsmænd, maatte paa een nær, som der var i 1868. Men Bemandingsreglementet udviser, at der er betydelig mindre Brug for Underbaadsmænd nu end i 1868; thi efter Bemandingsreglementet i 1868 var Underbaadsmændenes Antal i Tilfælde af Krig sat til 80, medens de nu ere beregnede til 62. Naagtet denne betydelige Nedgang i Underbaadsmænd, findes der i Lovforslaget ikke noget Tilsvarende; jeg tror slet ikke, at Antallet er formindsket, og hvis det er formindsket, er det kun med 1 eller 2. Det Samme gjælder med Hensyn til Maskinister. Jeg skal indrømme, at der i Lovforslaget er henvist til, at Maskinerne ere blevne betydelig større paa de nye Skibe og maa passes med større Omhu end før. Der findes imidlertid ingen detaillerede Oplysninger herom; man har ikke Andet at holde sig til end Bemandingsreglementerne, hvor disse Maskinister findes opførte. Men det er klart, at Bemandingsreglementerne ikke i saa Henseende kunne være oplysende for os, da der ikke i dem findes Noget om Maskinernes Styrke; man kan af dem se, hvad den maritime Administration anser for hensigtsmæssigt, men ikke hvorfor den anser det for hensigtsmæssigt; i saa Henseende oplyser Bemandingsreglementet Intet, og man kan ikke lægge det til Grund for nogen Kritik. De Grunde, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget af 1874—75, ere i den Grad kortfattede, at de for os have megen liden Betydning. Der staar i Umindelighed den Bemærkning, at Maskinerne ere blevne større, samtidig med at Skibene ere blevne mindre, at der maa bruges dygtige og paalidelige Folk, og at man ikke saa meget som hidtil kan bruge private Folk; men nogen Motivering af disse Grunde findes ikke. Men det var navnlig Motiveringen af Grundene og ikke selve Grundene, det saa meget kommer an paa; thi saalænge vi ikke kunne gjennefskue Grundenes Holdbarhed, kan der ikke fra Flertallets Side paa dette Stadium være nogen Marsag til at indrømme Forøgelsen. Forsvrigt skal jeg indrømme, at disse Tal saavel med Hensyn til Maskinister som med Hensyn til Underofficerer naturligvis ikke i den Forstand fra vor Side ere endelige, at de ikke skulde kunne gjøres til Gjenstand for Forhandling under Forudsætning af, at der meddeles bedre Oplysninger, navnlig med Hensyn til Maskinistpersonalet; det er et af de Punkter, hvor der vistnok er den største Beredvillighed fra Flertallets Side til at gaa videre, naar saadanne Oplysninger meddeles; men de ere ikke meddelte. I Stedet for, at det var tænkeligt og vel sandsynligt, at Flertallet i Betragtning af Reduktionen af Flaadens Materiel, vilde være gaaet til en Reduktion af selve Radvæne, saavel med Hensyn